

HOTĂRÂRE
nr.3-53/2023

mun.Chișinău

28 aprilie 2023

Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președinte - Vladislav Guțan;

Membrii - Octavian Lazarev, Victor Comerzan, Oleg Televca, Pavel Țurcan, Elena Cazacov, Alexandru Lozan

examinând în ședință publică contestația cet. XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2023, adoptată în urma examinării sesizării depuse de petent, privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX,

CONSTATĂ:

La xx.xx.2022 Inspecția procurorilor a înregistrat conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor sesizarea cet. XXXXXX, parvenită de la Consiliul Superior al Procurorilor, privind tragerea la răspundere disciplinară a procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX.

Prin Decizia din xx.xx.2023, Inspecția procurorilor a decis încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura XXXXXX, XXXXXX, din motivul ca nu au fost identificate temeieri de tragere la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, cet. XXXXXX, a depus contestație împotriva acesteia și a solicitat Colegiului de disciplină și etică anularea deciziei, calificând-o ca ilegală și neîntemeiată. În susținerea contestației depuse, petentul, menționează că, el consideră că inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor a examinat cu superficialitate sesizarea depusă și nu a apreciat corect circumstanțele invocate în actul de sesizare.

Studiind contestația depusă de către cet. XXXXXX și actele administrate la dosarul disciplinar, verificând argumentele expuse de petiționar, Colegiul este de părere că contestația depusă urmează a fi respinsă, deoarece sesizarea depusă inițial este vădit neîntemeiată.

Pentru a se pronunța în acest fel, Colegiul a examinat poziția și argumentele prezentate de către petent, materialele procedurii disciplinare, cadrul normativ relevant și raționamentele exprimate în hotărârea contestată.

Potrivit sesizării, cet. XXXXXX invocă că, [...].

Verificând argumentele invocate, Inspecția procurorilor a stabilit că, urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită de Procuratura XXXXXX la xx.xx.2022, pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(I) Cod penal. La aceeași dată, prin ordonanța adjunctului interimar al Procurorului General, XXXXXX, a fost creat

grupul de procurori, ofițeri de urmărire penală și ofițeri de investigații, din care făceau parte, între alții, procurorul XXXXXX {desemnat drept conducător al grupului de urmărire penală} și procurora XXXXXX.

Din volumul lucrărilor dosarului penal la care Inspekția procurorilor a avut acces, raportat la data de xx.xx.2022, se constată următoarea consecutivitate a realizării acțiunilor procesuale, cu participarea dlui XXXXXX: [...].

În detaliu, evoluția în dinamică a acestor acțiuni procesuale, se prezintă după cum urmează: [...].

Menționează procurorul XXXXXX că, [...].

În continuare, în aceeași zi de xx.xx.2022, dlui XXXXXX i-a fost înaintată învinuirea, fiind consemnată aceeași poziție de recunoaștere a vinovăției.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de xx de zile, a fost aleasă de procuror la data de xx.xx.2022. Faptul aplicării măsurii preventive doar după înaintarea învinuirii, rezultă din conținutul ordonanței de aplicare a măsurii preventive din xx.09.2022, citez: „ [...]”, încheiat citatul. În altă ordine de idei, menționez că ordonanța procurorului de aplicare a măsurii preventive, nu a fost contestată de către XXXXXX în fața judecătorului de instrucție.

Potrivit explicațiilor dlui procuror XXXXXX, o audiere suplimentară a dlui XXXXXX, în calitate de învinuit, a avut loc la data de xx.xx.2022, fiind consemnată atitudinea de recunoaștere parțială a vinovăției. Doar la xx.xx.2022 la audierea repetată, XXXXXX a declarat că nu mai recunoaște vinovăția sa.

Ulterior, la xx.xx.2022 în temeiul lucrărilor dosarului penal, având ca fundament juridic prevederile art.217 alin.(2) Cod de procedură penală, dl procuror XXXXXX a tehnoredactat sesizarea adresată XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX.

Sesizarea a fost prezentată procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, care a semnat-o. Evidențiază procurorul XXXXXX că nu a primit indicații tactice sau metodice de la procurorul-șef XXXXXX cu privire la modul de investigare a dosarului sau, după caz, cu privire la soluțiile adoptate de dumnealui în această cauză penală.

În cadrul verificării disciplinare procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, a menționat că [...].

Precizează procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, că a semnat sesizarea pregătită de procurorul responsabil de caz, în adresa XXXXXX și a XXXXXX, în virtutea obligațiilor cu care este investită în calitate de manager operațional a Procuraturii XXXXXX.

Prin urmare, Inspekția procurorilor apreciind argumentele invocate în plângere de către cet. XXXXXX, a constatat că sunt neîntemeiate, deoarece potrivit materialelor cauzei prin raportare la circumstanțele de jure și de facto ale cazului, nu a identificat probe ce să demonstreze că procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX ar fi acționat contrar prevederilor legale, cu rea-credință, irațional, neargumentat și nerezonabil. Din contra, s-a constatat că acțiunile întreprinse de către dna XXXXXX s-au realizat cu diligența profesională necesară, iar comportamentul dumneaei a fost ancorat pe prevederi legale și la principii care consolidează garanțiile inerente dreptului la un proces echitabil (*art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*).

În ședința Colegiului de disciplină și etică din xx.xx.2023, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru, a solicitat respingerea contestației cet. XXXXXX, cu menținerea deciziei Inspecției procurorilor.

Inspectorul a enunțat că în cazul prezentat, materialul probator administrat, atât în faza controlului de către Inspecția procurorilor, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, inclusiv în urma controlului suplimentar în baza hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor, denotă cu certitudine că elementele abaterii disciplinare menționate nu sunt întrunite.

Petentul nu a fost prezent în ședință, solicitând examinarea contestației în lipsa sa.

Conform prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică nici un temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează procedura disciplinară.

Decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării în termen de 10 zile de la data recepționării deciziei, la Colegiul de disciplină și etică (în continuare Colegiu).

Din actele cauzei disciplinare se desprinde că decizia de încetare a procedurii disciplinare a fost emisă la data xx.xx.2023, iar contestația a fost depusă la data de xx.xx.2023. Totodată, este de menționat că la dosar nu există înscrisuri ce confirmă data la care petentul a recepționat decizia contestată.

Prin urmare, Colegiul constată că autorul sesizărilor a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Studiind contestația depusă de către cet. XXXXXX și actele administrate la dosarul disciplinar, verificând argumentele expuse de petiționar, Colegiul este de părere că contestația depusă urmează a fi respinsă, deoarece sesizarea depusă inițial este vădit neîntemeiată.

Cu referire la caz, Colegiul constată că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către aceasta a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, în cazul examinat, nu a putut fi probat.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul reține că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterilor disciplinare în acțiunile procurorului vizat.

Cu referire la pretențiile invocate de petiționar privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, *cu referire la discuțiile avute de către procurorul-șef (fără ca*

procurorul-șef să fie parte a grupului de procurori ce efectuează urmărirea penală) cu domnul XXXXXX în timpul efectuării acțiunii de XXXXXX, urmează de remarcat că, potrivit art.128 alin.(10) din Codul de procedură penală, doar persoana care efectuează urmărirea penală are dreptul să interzică persoanelor aflate în încăpere sau la locul unde se efectuează percheziția, precum și persoanelor care au intrat în această încăpere sau au venit în acest loc, să plece ori să comunice între ele sau cu alte persoane până la terminarea percheziției.

Astfel, din actele cauzei disciplinare se desprinde că, procurorul XXXXXX, care a realizat efectiv acțiunea de urmărire penală - XXXXXX, nu a enunțat obiecții în acest sens procurorului-șef, XXXXXX. Mai mult, procurorul XXXXXX a menționat că dialogul dintre XXXXXX și XXXXXX a început cu punerea în vedere XXXXXX a prevederilor legale ce reglementează drepturile procurorului ierarhic superior, a realizat comunicarea cu XXXXXX în prezența avocatului acestuia (*deci fără a leza dreptul la apărare*) și a avut, în exclusivitate, un caracter informativ (*nu au fost exercitate presiuni sau alte acțiuni de intimidare*). La fel, s-a punctat și asupra faptului că de către procurorul-șef, XXXXXX, procurorilor de caz, nu au fost formulate indicații pe dimensiunea tacticilor și/sau metodicelor de realizare a acțiunilor procesuale sau adoptare a soluțiilor intermediare ori finale pe caz.

Totodată, în conținutul procesului-verbal de XXXXXX din xx.xx.2022, nu sunt expuse obiecții, inclusiv cu privire la prezența, contrară legii, a vreo unor persoane, la efectuarea acțiunii menționate. Procesul-verbal de XXXXXX nu este contestat în modul și termenul prevăzut de lege, or, examinarea unei asemenea plângeri este în competența exclusivă a Procurorului General sau a adjuncților săi - art.53¹ alin.(1) lit.f) CPP). În consecință, cu privire la valabilitatea acestui act procedural și, implicit a acțiunilor tuturor participanților la această acțiune, funcționează prezumția de legalitate

În raport cu acțiunea de înaintare a sesizării în adresa XXXXXX și a XXXXXX, s-a constatat că [...].

În dezvoltarea acestei idei, urmează de remarcat că, procurorul-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, este investită prin lege cu competențe de semnare a corespondenței cu autoritățile publice. Din această aspect, nu s-a realizat o depășire a atribuțiilor de serviciu la semnarea sesizării în adresa XXXXXX și a XXXXXX.

În raport cu conținutul sesizării, documentul a fost întocmit și tehnoredactat de către procurorul responsabil de cauza penală în care cet. XXXXXX are statut procesual de învinuit. Circumstanțele de încălcare a legislației în vigoare, inclusiv a normelor statutare de către XXXXXX, au fost identificate de procurorul de caz exclusiv din lucrările dosarului penal, motiv pentru care, intervenția procurorului-șef în fața autorităților, în baza art.217 alin.(2) Cod de procedură penală, are platformă legală.

În altă ordine de idei, în speță nu au fost încălcate prevederile art.212 alin.(1) Cod de procedură penală, or volumul informației puse la dispoziția XXXXXX și XXXXXX a fost decis de către procurorul care efectuează urmărirea penală, or așa cum este menționat *supra*, anume procurorul de caz este autorul sesizării.

În susținerea poziției respective, este de reținut că, în virtutea calității de procuror care efectuează urmărirea penală, discreția și măsura în care datele rezultate din actele/acțiunile de urmărire penală pot fi făcute publice, îi aparțin în exclusivitate (art.212 alin.(1) Cod de procedură penală). Din această perspectivă, reiterarea în

sesizare a conținutului părții descriptive a ordonanței de punere sub învinuire, pe de o parte, a fost în acord cu obligația și diligență pe care trebuie să o manifeste procurorul în instrumentarea unei cauze penale, iar pe de altă parte, nu a adus vreo atingere dreptului la apărare a cet. XXXXXX și nici nu a încălcat în vreun mod prezumția de nevinovăție a acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul constată că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, pe deplin motivând decizia de încetare a procedurii disciplinare, în consecință, acțiunile procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX, nu constituie temei rezonabil care ar demonstra faptul comiterii de către aceștia a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

În raport cu cele invocate în contestație, materialele cauzei, Colegiul ajunge la concluzia că decizia adoptată de Inspecția procurorilor este una întemeiată, iar careva temei legal de a o anula lipsește

Având în vedere cele expuse, în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea Republicii Moldova nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, pct.77⁶ sbpct. 1) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016 și modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-13/17 din 24.01.2017, Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. A respinge contestația depusă de XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2023, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului-șef al Procuraturii XXXXXX, XXXXXX.

2. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, în termen de 5 zile lucrătoare, de la data pronunțării acesteia.

Președintele Colegiului :	Vladislav GUȚAN	__ semnat __
Membrii Colegiului :	Octavian LAZAREV	__ semnat __
	Victor COMERZAN	__ semnat __
	Oleg TELEVCA	__ semnat __
	Pavel ȚURCAN	__ semnat __
	Elena CAZACOV	__ abținut __
	Alexandru LOZAN	__ semnat __